

# ENTREVISTA

## Medicampus

Felia molts anys que no guanyava el Premi Sant Jordi un autor tan jove i poc conegut en els cercles culturals oficials.

—Creus que aquest fet acabarà anant a favor o en contra teu?  
—No es pot dir que aquest únic fet m'hagi de beneficiar o perjudicar. La qualitat és l'important, independentment de la meua edat. Si el llibre té sortida i força exit de públic, que hagi guanyat el Premi Sant Jordi pot quedar fins i tot en un segon terme. El premi dóna prestigi, però no es pot viure només d'això, i han de ser les obres que escrigui d'ara endavant les que m'han d'ajudar a consolidar-me.

—El misteri de Berlín és el teu setè llibre i el segon que rep un premi. És un salt en la teua evolució com a escriptor?  
—Tot escriptor intenta sempre que l'obra que està fent en aquell moment sigui, sinó superior, almenys igual a l'anterior.

Aquest llibre representa un abans i un després en la meua producció. El que faci a partir d'ara haurà de respondre a les expectatives d'haver guanyat un Premi Sant Jordi, i que totes les novel·les que puguin venir després hauran d'estar a un nivell molt alt.

—Què és el teu llibre, literatura d'entreteniment o d'idees?  
—És tant literatura d'entreteniment com d'idees. Per què avui en dia es diu que ja no es llegeix tant com abans? Perquè hi ha autors que fan llibres tècnicament molt perfectes, però que esdevenen il·legibles o pesats. I les idees que volen transmetre no arriben a port perquè són dins de novel·les que no s'acaben mai. Si aconseguim comunicar unes idees d'una manera àgil dintre d'un argument entretingut, a més de fomentar la lectura, estem fent que uns missatges arribin a la gent i provoquin reflexions o debat.

—Ara, molts escriptors busquen l'èxit de vendes. És un símptoma de normalització cultural o de desaparició d'idees estètiques?  
—El problema és que estem molt influïts per la vessant americana de la paraula "best-seller". Això ens fa pensar que és una literatura fàcil i de poca volada. La meua idea és unir acció amb reflexió per fer augmentar el nombre de lectors i mantenir el prestigi de les lletres eu-

Jordi Mata (1966) és un escriptor barceloní que, amb la novel·la 'El misteri de Berlín', ha trencat la tendència dels darrers anys d'atorgar el premi més popular de les lletres catalanes a autors consagrats. Malgrat això, ja tenia publicats sis llibres i havia guanyat diversos premis literaris de menor ressò.

Josep Maeso

ropeus com a motors del pensament. Crec que un èxit de vendes ha de contribuir a la normalitat i no a la desaparició de cap ideal estètic.

—Els teus llibres sempre estan molt ben documentats. T'ha ajudat el fet de ser llicenciat en Història?  
—Naturalment. És aquella part de la literatura que t'agrada fer perquè és la que domines més.

—Els mitjans de comunicació tendeixen a etiquetar els autors. El sentis part d'algun grup?  
—Jo vaig per llure. Tot això de les generacions em sembla d'una artificialitat insuportable. Hi ha algú que s'avoreix molt i s'entretén buscant aquestes classificacions.

—El teu llibre planteja la utilització política de l'art a l'Alemanya nazi. Vivim avui en l'era de l'art opiací?  
—L'art és quelcom bastant elevat, mentre que si parlem d'opiací en general hem de pensar en entreteniments més fàcils, com la televisió i els seus continguts. I no crec que la televisió pugui ser reconeguda com un art.

—Aquí, la cultura de masses, es fa cada vegada més en català?  
—És difícil de contestar. Veure'm si s'imposa la realitat a nivell del carrer o l'auspiciada



RAFAEL CANO



**EL MISTERI DE BERLÍN.**  
Jordi Mata.  
Columna. Premi Sant Jordi 1996.

per una normativa. No sé què passarà, però el català té bastant públic, i això es nota en el consum de teatre i literatura.

### LA MILLOR MÚSICA RÀNCIA

Gemma Casamajó

La cara més fosca del Hollywood dels anys trenta, els perfums de les seves dives i la cruïssa del règim hitlerian són la clau de solfa on es mouen les notes d'El misteri de Berlín, darrera novel·la de Jordi Mata. Premi Sant Jordi 1996 i sobretot una bona peça musical. L'olor rànica de principis de segle transpassa els nostres dits a mesura que avancem pàgines. Diàlegs ràpids i intuïtius donen pas a un narrador omniscent que introdueix nous misteris a cada ratlla. Al llibre Hitler vol que Marlene Dietrich, exiliada a Hollywood, torni al seu país. El pla per segrestar-la forma el nucli de la novel·la, on l'autor mostra molta intuïció narrativa i un domini del llenguatge. Combina el llenguatge viu del carrer amb expressions poètiques. El misteri de Berlín és una novel·la sencera que sona la mar de bé. Els misteris han afinat els instruments i han creat aquesta peça.